

А. М. Новицький,
доктор юридичних наук,
старший науковий співробітник
І. В. Чеховська,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник

МЕХАНІЗМ АДМІНІСТРУВАННЯ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ ТА ПОДАТКУ НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ: ПЕРЕВАГИ ТА ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ

У статті проаналізовано поняття «механізм», визначено поняття «механізм адміністрування єдиного соціального внеску та податку на доходи фізичних осіб». Встановлено структурні елементи механізму адміністрування єдиного соціального внеску та податку на доходи фізичних осіб. Охарактеризовано статус Міністерства доходів і зборів України та його повноваження щодо адміністрування єдиного соціального внеску та податку на доходи фізичних осіб. Розроблені пропозиції щодо удосконалення механізму адміністрування єдиного соціального внеску та податку на доходи фізичних осіб.

Ключові слова: механізм, єдиний соціальний внесок, податок на доходи фізичних осіб, Міністерство доходів і зборів України.

Постановка проблеми та її актуальність.

Політичні та соціально-економічні перетворення, що відбуваються у нашій державі, нерозривно пов'язані з необхідністю подальшого реформування вітчизняних систем соціального захисту та податкової, спрощення механізму адміністрування та відповідно підвищення його загальної ефективності. В свою чергу, спрощення механізму адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄСВ) з усією очевидністю зумовлює нагальність наукового аналізу та обґрунтування не тільки доцільності покладання функцій щодо адміністрування обох видів обов'язкових платежів на Міністерство доходів і зборів України, а й визначення переваг та проблемних аспектів реалізації механізму адміністрування єдиного соціального внеску та податку на доходи фізичних осіб.

Отже, вітчизняні системи – податкова і соціального захисту потребують подальшого розвитку і удосконалення. Зокрема, йдеться про забезпечення прозорості та публічної діяльності суб'єктів адміністрування обов'язкових платежів. Ідея запровадження законодавчих змін із введення ЄСВ та удосконалення механізму його адміністрування не є новою. Ще у 2001 році державою було ініційовано розроблення законопроекту про єдиний соціальний внесок, але через низку політичних факторів цей процес затягнувся.

Лише протягом 2006-2008 років народними депутатами було внесено сім законопроектів щодо впровадження єдиного соціального внеску, однак кожен з них містив ряд суттєвих недоліків та упущень [1].

Аналіз досліджень і публікацій з проблеми. Аналіз досліджень і публікацій переконує в тому, що вивченню проблеми реформування системи справляння соціальних внесків присвячені роботи вітчизняних і зарубіжних вчених: Б. О. Зайчука, Л. І. Василенко, Н. М. Внукова, Н. В. Кузьмич, Т. О. Масленникова, М. М. Папієва, В. К. Райхера, Н. В. Шаманської, С. І. Юрія та інші.

Доцільність передачі функцій адміністрування ЄСВ Міністерству доходів і зборів України вивчали О. Антіпов, А. Прокопенко, В. Олійник, К. Ляпіна, В. Чумак, В. Швець, О. Кузьменко, М. Плугатир та інші.

Проте визначенню переваг та проблемним аспектам реалізації механізму адміністрування єдиного соціального внеску та податку на доходи фізичних осіб не приділено належної уваги.

Постановка завдання. У зв'язку з цим актуальним видається з'ясування доцільності передачі функцій з адміністрування єдиного соціального внеску (далі ЄСВ) і податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) та розробки пропозицій щодо удосконалення механізму адміністрування ЄСВ та ПДФО.

Виклад основного матеріалу. Поняття «механізм» в тій чи іншій варіації широко застосовується у багатьох суспільствознавчих науках й з повним на це правом має вважатися загальнонауковим. Тлумачні словники термін «механізм» у пов'язанні з соціальними явищами та процесами найчастіше характеризують як «внутрішню будову, систему чого-небудь» [2].

На думку Н. Нижник, Г. Лелікова, С. Мосова «механізм – це система, що визначає порядок якого-небудь виду діяльності» [3].

Словник іншомовних слів визначає механізм як «сукупність проміжних станів або процесів будь-яких явищ» [4, с. 431]. Інше визначення – «механізм це сукупність органів, засобів і способів (методів, прийомів, технологій) взаємодії між двома підсистемами організації – керуючої та керованої [5, с. 124]. На думку Ж. М. Балабанюка «механізм – це сукупність цілей, функцій, принципів та методів, взаємодія яких забезпечує ефективне функціонування організації» [6].

Трактування терміну «механізм», подане М. М. Мойсеєвим, наступне: «коли ми вживаємо термін «механізм», то маємо на увазі систему процедур, що формують рішення або правила його прийняття. Ми можемо говорити про механізми планування, формування програм, постановки цілей і т.д. Так само ми вживаємо цей термін, говорячи про ринковий механізм, механізм заохочення чи покарання, хоча відмінності тут очевидні... Питання про механізми – це одна з центральних проблем управління будь-якими суспільними процесами... Основна проблема реалізації стратегії людства полягає у формуванні системи механізмів, здійснюючих верхню петлю зворотного зв'язку, перетворюючих сукупність організмів... в єдиний організм» [7].

На думку С. І. Царенка, механізм має дві складові: 1) сукупність суб'єктів (організаційно-структурні формування); 2) діяльність цих суб'єктів (організаційно-правові способи) [8, с. 9].

Виходячи з наведеного вище та відповідно до тематики нашого дослідження вважаємо, що під механізмом адміністрування ЄСВ та ПДФО слід розуміти комплекс адміністративно-правових заходів, які застосовуються у процесі владної діяльності органів Міністерства доходів і зборів України щодо формування та реалізації політики у сфері адміністрування єдиного соціального внеску та податку на доходи фізичних осіб, з метою оптимізації процедури такого адміністрування.

До структурних елементів механізму адміністрування ЄСВ та ПДФО можемо віднести: 1. Суб'єктів, що забезпечують адміністрування

єдиного соціального внеску та податку на доходи фізичних осіб (організаційно-структурні формування); 2. Діяльність цих суб'єктів щодо забезпечення адміністрування єдиного соціального внеску та податку на доходи фізичних осіб (організаційно-правові способи).

У 2011 році Кабінетом Міністрів України з метою підвищення ефективності діяльності фондів соціального старування було запроваджено систему єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування [9]. Пенсійний фонд України з 1 січня 2011 року визначено органом, який відповідно до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» [10], здійснював облік платників єдиного внеску, забезпечував збір та облік страхових коштів, контролював повноту та своєчасність їх сплати. До цього чотири Фонди здійснювали низку подібних функцій – реєстрацію платників, збір та контроль за надходження коштів, а роботодавці повинні були формувати звітність, повторювати нарахування, облік та спрямовувати платежі до різних Фондів, та й перевіркам підлягали з боку кожного Фонду окремо. Запровадження ЄСВ призвело до спрощення процедури подання звітності та сплати ЄСВ. Такі зміни сприяли уникненню дублювання страховими фондами функцій, пов'язаних із формуванням та оперуванням страховими активами, суттєво зменшили витрати на створення та підтримання інформаційної системи реєстрації та обліку страхувальників і застрахованих осіб, спростили як ведення звітності платниками, так і здійснення контролю за повнотою і своєчасністю сплати внесків з боку Фонду, сприяли скороченню адміністративних та операційних витрат, зменшенню кількості помилок при нарахуванні внесків, скороченню паперового обігу та здешевленню витрат на проведення фінансових операцій, а також суттєво зменшили ризик виникнення невідповідностей у системі в цілому.

Впровадження ЄСВ і зосередження функції його адміністрування в єдиному центрі — Пенсійному фонді мало на меті, з одного боку, підвищити ефективність збору соцплатежів, а з іншого — спростити цю систему.

На думку законодавця введення ЄСВ та закріплення функції його адміністрування за Пенсійним фондом мало забезпечити для бізнесу та держави кілька переваг.

По-перше, повинне було відбутися скорочення адміністративних видатків підприємств – за рахунок надання ними лише одного звіту та сплати відрахування за одним платіжним дорученням, а не за кількома, як було раніше.

По-друге, мала зменшитися кількість перевіряючих – мав би приходити один, а не чотири ревізори, як було до того.

По-третє, централізована база даних про роботодавців і застрахованих осіб мала надати змогу державі швидко виявляти неплатників-порушників, що за логікою речей сприяло б скороченню тіньової економіки, підвищенню прозорості системи та збільшенню надходжень до бюджету.

Проте слід зазначити, що витрати на адміністрування ЄСВ не скоротилися, оскільки всі 4 фонди продовжують функціонувати і на їх утримання витрачаються кошти. Видатки ж з держбюджету до Пенсійного фонду збільшились на вдосконалення та впровадження оновлень до програмного забезпечення для подачі звітності та формування єдиної електронної бази даних про страхувальників.

Крім того, нововведення позбавили можливості контролювати діяльність Пенсійного фонду з боку профспілок та роботодавців. Тобто жоден державний орган не здійснював контроль за діяльністю Пенсійного фонду, відповідно, можливими стали корупція та хабарництво.

Безумовно, запровадження ЄСВ дало змогу значно спростити взаємодію платників із фондами соціального страхування. Проте попри деякі позитивні моменти нововведення, багато питань потребують доопрацювань і на сьогодні.

Так, на думку заступника голови ради Федерації роботодавців О. Мірошніченко «Закон про єдиний внесок, на жаль, так і не виконав свого головного завдання — скорочення навантаження по внесках за рахунок оптимізації функцій адміністрування. Не забезпечив він також більш ефективного використання коштів, оскільки залишилися нестрахові виплати. Так само залишилася невиправдано великою і кількість платіжних доручень» [11].

Слід зазначити, що в умовах адміністративно-правової реформи наприкінці 2012 року Указом Президента України «Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади» було утворено нове міністерство в системі центральних органів виконавчої влади внаслідок реорганізації Державної митної служби та Державної податкової служби України [12].

Даний орган було названо Міністерством доходів і зборів України. Положення про центральний орган виконавчої влади було розроблено та ухвалено 18 березня 2013 року, воно визначає правовий статус органу, його завдання та функції [13].

Як зазначено в опублікованому положенні про Міністерство доходів і зборів, фіскальне міністерство стає головним органом у системі центральних органів виконавчої влади не тільки з питань формування єдиної державної податкової, державної митної політики, а й із «забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соцстрахування».

За Пенсійним фондом має лишитися тільки функція ведення обліку застрахованих осіб. Також на нього покладаються завдання аналізу та прогнозування надходження коштів від сплати єдиного соціального внеску (ЄСВ); організації взаємодії та обміну інформацією з Міністерством доходів і зборів України та іншими державними органами з питань нарахування та сплати ЄСВ.

Утворення вказаного відомства викликало жваве обговорення, зокрема в середовищі фахівців. При тому погляди та думки не є одноставними, – представники державної влади, політичні сили й громадськість визначають дану подію по-різному. Відтак на сьогодні існують як позитивні так і вкрай негативні відгуки щодо вказаної новації [14], але немає чіткої обґрунтованої думки щодо проведеної реформи.

Місія новоствореного міністерства – адмініструвати податки, збори, митні платежі та єдиний соціальний внесок, надавати послуги громадянам і бізнесу та, як наслідок, забезпечувати наповнення доходної частини бюджету, створювати умови для розвитку підприємництва та міжнародної торгівлі.

Логіку в передачі функції адміністрування ЄСВ до Міністерства доходів і зборів експерти вбачають у створенні додаткових умов для подальшого спрощення системи звітності, в тому числі її інтеграції зі звітністю за податком на доходи фізичних осіб. На думку провідного експерта Інституту економічних досліджень і політичних консультацій О. Бетлій таке об'єднання мало б сприяти зниженню адміністративних видатків Пенсійного фонду, а також певній легалізації зарплат [11]. До того ж, вважає К. Швабій, більшість платників податків перейде на звітування в електронній формі [11]. Це вже зараз реально і дуже зручно. Крім того, розщеплення єдиного внеску в автоматизованому режимі здійснюватиме Державне казначейство на централізовані рахунки фондів. З рахунків, відкритих у Державному казначействі, можна здійснювати тільки операції щодо перерахування страхових коштів на рахунки фондів соціального страхування відповідно до визначених законом пропо-

рцій і повернення безпідставно або помилково сплачених сум єдиного внеску та штрафних санкцій. Це унеможливить будь-яке втручання в розподіл сум єдиного внеску.

Вже сьогодні відмічають, що зміна адміністратора з Пенсійного фонду на Міністерство доходів і зборів найкращим чином позначилася на підвищенні середньомісячної сплати ЄСВ. Так, середньомісячна сплата ЄСВ підвищилася з 15,3 млрд. грн. до 16,8 млрд. грн. [15]. На думку експертів, такі результати свідчать про оптимальний хід проведення адмінреформи.

Слід вказати і на те, що зміни спростили процес постановки на облік платників податків та платників ЄСВ. Тепер він здійснюється в одному органі за принципом єдності реєстраційних процедур.

До переваг здійсненого реформування слід також віднести: скорочення документообігу, спрощення звітності, витрат часу на виконання процедур сплати, зменшення кількості перевіряючих, скорочення помилок при нарахуванні ЄСВ, зменшення витрат на створення і підтримання інформаційної системи реєстрації та обліку страхувальників і застрахованих осіб, оптимізацію контролю за повнотою і своєчасністю сплати ЄСВ, поліпшення платіжної і звітної дисципліни.

Варто зазначити, що у багатьох зарубіжних країнах адміністрування соцплатежів здійснюється податковими органами. Наприклад, у Канаді та США функції зі стягнення внесків до фондів соцстрахування завжди були інтегровані до фіскальних відомств. Однак у багатьох країнах, особливо в Західній Європі, традиційно такої системи не було, бо на момент створення служб доходів уже існували добре розвинені системи соцстрахування. Проте ці країни вирішили інтегрувати системи збору доходів. Так, у 2002 році в Болгарії було затверджено законопроект про створення Національної служби доходів, яка стала відповідальною в тому числі за збір соцвнесків. Після трирічної підготовки, з 1 січня 2006 р. служба розпочала роботу, що стало початком інтеграції колишнього Генерального податкового директорату та функції стягнення, яка раніше покладалася на Національний інститут соціального страхування. Як наслідок, кількість периферійних відділень було скорочено з 416 регіональних і місцевих служб до 28 регіональних служб та офісу з обслуговування великих платників податків. Через деякий час стягнення внесків і зборів було децентралізоване на рівні місцевих податкових підрозділів. Така зміна була поєднана з практикою стягнення подат-

ків з доходів фізичних осіб, чим раніше і займалися місцеві податкові служби.

Під час інтеграційного процесу виникла потреба внести суттєві зміни до матеріально-правового законодавства з питань оподаткування та соціального забезпечення для встановлення єдиних юридичних термінів (визначень), розрахункових баз, обов'язків і прав платника податку/особи, що здійснює внесок, систем штрафів. На здивування багатьох, програма із вдосконалення законодавства виявилася набагато більшою та складнішою, ніж очікувалося спочатку. Це сталося здебільшого через сильний опір деяких груп «інтересантів».

Зрештою болгари начебто змогли завершити реформу успішно — наявність «значних покращень податкової політики та адміністрування» в країні було зазначено, зокрема, у звіті Світового банку «Ведення бізнесу-2008», який визнав Болгарію топ-реформатором податкової системи у 2006–2007 рр. з 178 досліджуваних економік. Це стало спільним результатом зменшення тягаря від податкових платежів і внесків на соціальне страхування і спрощення процесу сплати податків. Вдосконалений збір доходів проклав шлях для зниження податкових ставок — з доходів підприємств з 15 до 10 % у 2007 р., а ставки за соціальними внесками — до 7 % у 2006–2007 рр. [11].

Швеція об'єднала свою податкову адміністрацію із системою внесків у 1980-х роках. Завдяки реформі схема сплати внесків була уніфікована зі структурою сплати податків з доходів фізосіб для спрощення обчислення платежів. Крім того, були спрощені процедури сплати як податків, так і внесків. Цей крок включав прийняття єдиної форми звіту про сплату внесків і податків з доходів фізосіб, використовуючи єдиний ідентифікаційний номер.

Міністерство доходів і зборів Україні також розробило кілька варіантів об'єднання звітності, які винесено на обговорення із громадськістю: 1. Запровадження нової об'єднаної табличної форми звітності з податку на доходи фізосіб з ЄСВ, утвореної шляхом інтеграції показників податкового розрахунку ф. 1 ДФ (суми нарахованого та виплаченого доходу, сума нарахованого та перерахованого податку, ознака доходу, ознака податкової соціальної пільги) до звітності з ЄСВ (табл. 6 «Відомості про нарахування заробітної плати (доходу) застрахованим особам» додатку 5 Порядку формування та подання страхувальниками звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. 2. Шляхом доповнення

діючої звітності з ЄСВ окремою звітністю з податку на доходи фізичних осіб, яка відповідає формі чинного на даний час податкового розрахунку ф. 1 ДФ (наказ ДПА України від 24.12.2010 № 1020), тобто без створення нової форми об'єднаної звітності.

На нашу думку, більш доцільним видається запровадження нової об'єднаної табличної форми звітності з податку на доходи фізосіб з ЄСВ, яка є більш уніфікованою.

Проте для її запровадження слід затвердити низку наказів Міністерства доходів і зборів України, зокрема: «Про Порядок подання звітів до Міністерства доходів і зборів України в електронній та/або паперовій формі», «Про об'єднання баз даних платників податку на доходи фізичних осіб та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про затвердження форми (об'єднаної) звітності податку на доходи фізичних осіб та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування». Затвердження вищенаведених наказів сприятиме удосконаленню процедури адміністрування ЄСВ, наслідком чого стане скорочення обсягів тіньової економіки та збільшення надходжень до державного бюджету.

З цією метою слід також внести зміни до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» [16]. Такі зміни повинні бути спрямовані на зменшення навантаження на фонд оплати праці та на зміну відсотків, що сплачують роботодавці і застраховані особи (працівники). Для цього слід ставку єдиного соціального внеску знизити до 18 %, як це і пропонують фахівці Міністерства доходів і зборів України [17]. Нині в Україні ставка ЄСВ становить від 36,76 до 49,7 %. Вона залежить від класу професійного ризику виробництва. Що вищі ризики, то вищий ЄСВ. Скажімо, ставки ЄСВ на заробітні плати пілотів і бортмеханіків становлять 45,96 %, а працівників бюджетної сфери – 36,3 % [16].

Крім того, особливістю України, порівняно з іншими європейськими країнами, є не загальні високі ставки нарахувань на фонд оплати праці, а інша пропорція їхнього розподілу між роботодавцями та застрахованими особами. Загальний розмір страхових внесків в Україні (40,71 %), навіть дещо нижчий, ніж у Німеччині, Франції, Австрії, Польщі, Угорщині (42–50 %). Але, порівняно з іншими країнами, ми маємо досить високу питому вагу розміру страхових внесків. Страхові внески в Україні сплачуються в таких пропорціях: роботодавці – 91,3 %, застраховані осо-

би – 8,7 %, що є найнижчим показником, порівняно з країнами Європи (міжнародними конвенціями допускається участь застрахованих осіб у соціальному страхуванні в розмірі до 50 % загальної суми фінансування).

Вважаємо, що слід переглянути такий пропорційний розподіл страхових внесків в бік збільшення навантаження на застрахованих осіб та економічного обґрунтувати цей відсоток.

Крім того обраховувати ЄСВ слід із суми зменшеної заробітної плати на суму відрахувань податків, інших обов'язкових платежів, що відповідно до закону сплачуються із зазначених сум, та на суми утримань, що здійснюються відповідно до закону або за договорами позики, придбання товарів та виплат на інші цілі за дорученням отримувача. Для цього слід внести зміни у ч. 4 ст. 7 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування». В даному випадку йдеться про неприпустимість вилучення тієї частини доходу, яка повинна покривати необхідні видатки особи: на харчування, житло, одяг тощо, а також забезпечує відтворення його діяльності (у випадку введення самостійного бізнесу). Особі повинні бути залишені достатні кошти для підтримки життєдіяльності себе і сім'ї. Виходячи із ст. 23 Загальної декларації прав людини і громадянина, достатній життєвий рівень сім'ї може бути досягнутий здебільшого за все за рахунок достатнього рівня заробітної плати її членів. Тому, якщо частини заробітної плати, що залишилися після сплати ЄСВ та ПДФО, не вистачає для підтримки достатнього життєвого рівня, регулювання повинно здійснюватися внаслідок обмеження ЄСВ та ПДФО або звільнення від них і лише завдяки їх перерозподілу у формі соціальних виплат. Необхідно наголосити, що ст. 46 Конституції України гарантує громадянам право на соціальний захист, на рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму.

Виведення з баз нарахування частини валового доходу, необхідного для підтримки життєдіяльності платників ПДФО та ЄСВ, не є наданням пільг. Визначення неоподаткованого мінімуму доходу є конкретною формою реалізації конституційних прав громадян. Тобто основним обмеженням є збереження можливості громадянина самостійно забезпечувати власне існування та існування своєї сім'ї на гідному рівні. Вилучення не повинно призводити до того, що сім'я позбавляється коштів для існування. Соціальна допомога повинна мати додатковий характер, державний перерозподіл доходів

громадян не повинний впливати на мінімальний рівень життєзабезпечення.

Доцільним видається перегляд ставок ЄСВ. Для цього слід здійснити класифікацію платників ЄСВ та проаналізувати базу нарахування ЄСВ.

Висновки. Вважаємо, що завдяки вдосконаленню механізму адміністрування ЄСВ та ПДФО, впровадженню прозорості й ефективної системи обліку та контролю за фінансовими та інформаційними потоками в податковій системі та системі соціального страхування буде досягнуто реальних позитивних змін, зокрема збільшення чисельності платників внесків, поліпшення платіжної та звітної дисципліни платників тощо.

Література

1. *Логачова Л.* До питання запровадження єдиного соціального внеску в Україні / Л. Логачова // Україна: аспекти праці. – 2005. – № 6. – С. 13–18.
2. *Великий* тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2001. – 1440 с.
3. *Нижник Н., Леліков Г., Мосов С.* Про співвідношення категорій «процес» і «механізм» та їх використання в управлінській діяльності органів виконавчої влади / Н. Нижник, Г. Леліков, С. Мосов // Вісник державної служби України. – 2001. – № 3. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://nads.gov.ua/control/uk/publish/printable_article;jsessionid=D9690F6CC6682C04586E352E5ED27877?art_id=37655.
4. *Словник* іншомовних слів / За заг. ред. О. С. Мельничука. – К., 1974. – 776 с.
5. *Занятость*, безробіття. Служба занятості. Толковий словарь терминів и понятий. – М.: Наука, 1982. – 240 с.
6. *Балабанюк Ж. М.* Механізм управління організацією: сутність поняття та пропозиції щодо оцінки його ефективності / Ж. М. Балабанюк [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mev-hnu.at.ua/load>. – Назва з екрану.
7. *Моисеев Н. Н.* Человек, среда, общество / Н. Н. Моисеев – М.: Наука, 1982. – С. 204–208.
8. *Царенко С. І.* Адміністративно-правове регулювання та забезпечення прикордонного режиму Державною прикордонною службою України / С. І. Царенко – К., 2014. – 20 с.
9. *Про затвердження* Порядку нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування: постанова Кабінету Міністрів України від 02.03.2011 № 178 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.pfu.gov.ua/pfu/control/uk/publish/article?art_id=175313&cat_id=38943.
10. *Про збір* та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 08.07.2010 № 2464-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2464-17>. – Назва з екрану.
11. *Чирва Р.* Реформа ЄСВ: питання без відповідей / Р. Чирва [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://gazeta.dt.ua/article/print/finances/reforma-yesv-pitannya-bez-vidpovidey-.html>. – Назва з екрану.
12. *Про деякі заходи з оптимізації системи* центральних органів виконавчої влади: Указ Президента України від 24.12.2012 № 726/2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/726/2012>. – Назва з екрану.
13. *Про Міністерство* доходів і зборів України: Указ Президента України від 18.03.2013 № 141 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/141/2013>
14. *Збори чи побори?* Деякі роздуми щодо створення Міністерства доходів і зборів України / Оксана Кузьменко, Максим Плугатир // Юридичний вісник України. – № 7 – 16-22 лютого 2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://smi.liga.net/articles/2013-02-20/8399856-zbori_chi_pobori_deyak_rozdumi_shchodo_stvorennya_m_n_sterstva_dokhod_v_zbor_v_ukra_ni.htm#](http://smi.liga.net/articles/2013-02-20/8399856-zbori_chi_pobori_deyak_rozdumi_shchodo_stvorennya_ministerstva_dokhodiv_i_zboriv_ukraini/). – Назва з екрану.
15. *Середньомісячна* сплата єдиного соціального внеску зросла [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.info-kmu.com.ua/2014-01-28-000000pm/article/17986729.html>. – Назва з екрану.
16. *Про збір* та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 08.07.2010 № 2464-VI [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2464-17>. – Назва з екрану.
17. *Чи відчують* українці зменшення податкового пресу? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.psv.org.ua/arts/Tema/view-1707.html>. – Назва з екрану.

А. Н. Новицкий, И. В. Чеховская

Механизм администрирование единого социального взноса и налога на доходы физических лиц: преимущества и проблемные аспекты реализации.

В статье проанализировано понятие «механизм», определено понятие «механизм администрирования единого социального взноса и налога на доходы физических лиц». Определены структурные элементы механизма администрирования единого социального взноса и налога на доходы физических лиц. Охарактеризованы статус Министерства доходов и сборов Украины и его полномочия по администрированию единого социального взноса и налога на доходы физических лиц. Разработаны предложения по совершенствованию механизма администрирования единого социального взноса и налога на доходы физических лиц.

Ключевые слова: механизм, единый социальный взнос, налог на доходы физических лиц, Министерство доходов и сборов Украины.

A. Novytskyi, I. Chekhovska

The mechanism of administration of a single social contribution and income tax for individuals: the advantages and problematic aspects of the implementation.

There is analyzed the concept of «mechanism», defined the concept of «unification mechanism administration of a single social payment and physical body's income tax». Defined structural elements of the unification mechanism administration of a single social payment and physical bodies' income tax. Characterized the status of the Ministry of Revenue and Duties of Ukraine and its authority for administration of a single social payment and physical bodies' income tax. Considered the European experience of administration of a single social payment and physical bodies' income tax. Defined organizational and legal ways to ensure the administration of a single social payment and physical bodies' income tax. Developed suggestions for the improvement of the unification mechanism administration of a single social payment and physical bodies' income tax.

Key words: mechanism, a single social contribution, tax on personal income, Ministry of Revenue and Duties of Ukraine.